

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

<אָאָג > אַנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

מירופכ םויל החנמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

מוסף של יום הכפורים

בשמעם קולו חשים משמועתו . כמטה ומעלה רוב גדולתו .
ועל ישראל גאותו . ברוך . ה' הוא האלהים :
אל מלך . ויעבור . אלהינו ואלהי אבותינו מחול . כשחטאו . דניאל . אל תעש
עמנו כלה . אשמנו מכל עם . אבל חטאנו וגו' . לעינינו . מה נאמר לפניך .
על חטא . על חטאים . סקילה שריפה . אדיר ונאור . יעלה ויבא . מלך על .
קדשנו . רצה . מודים . וכתוב . ואתם הרבקים . ובספר חיים . קדים מלח :

מנחה ליום כפורים

אשרי וזל ליון *) וגומר סדר קדושה . קדיש [לעילא] . ואני תפלתי . ומוציא
ס"ח וקורא בו בפרשת ערויות כמעט סוף חזקו . כסן ומי בזה
חני כ' . לוי ולא תחלל את סם חלסיך חני ה' . ופטייר עד סוף הפרשה .
הפטורה ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי . ומחזור ס"ח למקומו . ולומר קדיש
לעילא . ומתפללין . ועולה שלח לצור לחיבה ומסדר התפלה . ולומר ה' שפתי
תפתח . וזכרנו לחיים . אתה גבור . מי כמוך אב הרחמן . עד מחיה המתים :

קדושה . חמוס אני משה קמן , משה .

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו : (ב'פ)

אנשי חסד הנושאים את הוד קולם . הבו לה' כבוד . נובבו וענו יחד
כלם . אל מי דמית ככה בכבוד : ידו כעמוד ברזל (יהי) בעד
קהלם . חומת אש סביב ולכבוד : מדוי חטאיהם ירפא וירצה
פעלם . יעלו חסידים בכבוד : שרש ישי יעמוד לנס עמים לעולם .
צמת ה' לצבי ולכבוד : העמים יאמרו כי בשכר סבלם . עשה את
כל הכבוד : קולם ישעה ועוז יצוה להנחילם . גם עושר גם כבוד :
טובו יבשר כי נשא פניהם מחוללם . ונגד זקניו כבוד : נושאי כסאו
יקראו הנשאו פתחי עולם . ויבא מלך הכבוד : מלך הכבוד
לפניו לא נוצר אל . שלח דבר קדשו לעם האל . האמירו
להעריצו (כמו) [עם] מלאכי האל . והקדישו את קדוש יעקב . ואת
אלהי ישראל :

בקרדישך . לעומתם . אתה קדוש . לדור ודור המליכו לאל . ובכן . ובכן . ותמלוך .
קדוש אתה . אתה בחרתנו . מחול לעונותינו . כשחטאו
ישראל במדבר . דניאל . ולירושלים . תבוא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו מכל .
אבל חטאנו . לעינינו . מה נאמר . על חטא . על חטאים . סקילה . אדיר ונאור .
יעלה ויבא . מלך על . קדשנו . רצה ומודים . ובספר חיים . ואס סיס שבת לוומר
לקתך . ולומר קדיש :

שולמות

(* עי' בח"א נסדר סוכ מסודר קאומרים וזל ליון קודם נעילס לא קודם מנתס .

מנחה של יום הכפורים

23

(מגן) שבת שבתון הוא כפול סימן. וכסוף חמוס שלמה הקטן.

שולמית יספה שועה ותישר. שנית עפעף לעומת משגבה: ° באפס קרבן ומליץ יושר. באה להתרצות בשועה וניבה: ° תחת החלב ודם החשר. תקריב לפניך דמה וחלבה: ° שכבה למעצבה. בין קושר ומתקשר. שומרה מקיץ ולא ידע בשכבה: ° בהתפאר עליה כל רש ומתעשר. בחשבם לאמר אלהים עזבה: ° תפש הנזר והצמיד והשר. תחת זאת לא יוכל להשיבה: ° ותוסף אומץ בדם הכשר. והיא בכל זאת מדברת על לבה: ° נבואת הקץ פשרה לכל פשר. נצבה מיחלת שחרה וערבה: ° העירה וחדש נעוריה כנשר. הרם שושנה חוחים סביבה: ° ושפע זבולון ומעדני אשר. וגלילות נפתלי ישובון בשובה: ° אמונת אורח מקציץ האשר. אצול מכשד ומאור שביבה: ° שתילו עקד והיטיב הקשר. ° לבדו כשה לעומת משכיבה: ° מרום צדקו לעדתו תאשר. ° היות פתחון פה לסלונה וסרבה: ° הסך עליה ורוכסה תישר. ° קציץ עבות חטא יגוד עקבה: ° טובעת דלה והקם על גשר. ° נאור לפניך לעולם תציבה: ° בקראה כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה:

ככתוב כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו: ° ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: ° ונאמר ויאהו צדיק דרכו וטהר ידים ויסיף אומץ: ° ונאמר ויבואו אל המקום אשר אמר לו אלהים וגו' עד וישם אותו על המזבח ממעל לעצים: ° ונאמר וישמחו כל חוסי בך לעולם ויגנו ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך:

פזמון פ"ט

יוספים ° שנית לעמוד במשמרת תהלתם. ולפני ה' לבם לשפוך ותחנתם. ולחי לציון יעלו להקריב את קרבנותם. תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן: ° יוספים ° לביתך יעלו ולקחו עמם אמרים. היותם מליץ בינך ובין לא אנשי דברים. יהיו כופר בעדם וסליחה וכפורים. ולחי לציון יעלו על מזבחך פרים. ושעירים כחקותם ונסכיהם ומנחתם: ° תמידין: ° יוספים ° היום לבם הקריבו חטאתם. ויד פרשו והרימו מקום תרומת מנחתם. וחלבם חלב חטאת ונסכיהם דמעותם. ולחי לציון יעלו לרצון כזבחי כפורים על מזבחותם: ° תמידין: ° יוספים ° חלו ממגור צפון לבם יבדק. ואיך חסרון ימנה ויעלה בחשבון לדקדק. בדקם תחזיק כי אין בלתך מחזיק בדק. (ולחי לציון יעלו ושם יזבחו זבח צדק) והקרבת נשמתם לך תהי כפרתם. תמידין: ° יוספים ° כיום אוו צאת מדרכי אדם. ודרכי מלאכי עליון אחזו ובאו בסודם. ושירות (סדר'ע) ח"ב יד 14 עורכים

מנחה של יום הכפורים

עורכים כמו הם. והם עומדים על עמדם. ולחי לציון יעלו ישראל
במעמדם. ולויים בדוכנם וכהנים בעבודתם:

(מחיה) שבת שבתון הוא כסול סימן. ונסוף חסוס שלמה

°שזופי פליטי. אפופי עיטי. שוקדי ועוטי. על סף רהיטי; °בחורי
חניטי. ילדי מעוטי. בעדת קשוטי. כללי ופרטי: °תמו
מקשטי. וחוגרי אבנטי. תופשי מוטי. ומנצחי ופורטי: °שלמו
שלוטי. ונושאי שלטי. שופכו בהטי. ושודרו חריטי: °בלע מעליטי.
שרו מלעיטי. בוד שומטי. וחומסי ולובטי: °תטאטא מטאטאי. תלהט
מלהטי. תפשיט מפשיטי. תקמט מקמטי: °ישועטי. ובוועטי. ושוחטי.
ומורטי. ויורטי. וחורטי. ושולטי: °נהר מקלטי. ומהר מפלטי.
נחת לוקטי. מבין שורטי: °העו משוטטי. מפולי ומפוטי. השב
שופטי. ותומכי שרביטי: °ומיד מוטי. הקל עבטיטי. ומיון טיטי.
משוך משוטי: °אשר מבטי. וישר מעבטי. אמץ קולטי. מזדון שטי:
°שבר שואטי. שפר לאטי: °להלבין חוטי. לסורי וחוטאי: °מפצל
ברהטי. מקלות בעטי. °הלץ שבטי. °הקוראים את משפטי:

ככתוב את משפטי העשו ואת חקותי תשמרו ללכת בהם אני ה' אלהיכם:
ונא' תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו: ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל: ונא' כלה שארי ובשרי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:

פומן צ'. לר' דוד נ' בקורא ולה"ה

יום בדינג אעמוד אלהי עולם. יום במשפט תפקוד על כל נעלם.
חסדך יקדמני אשר מעולם. צור לבבי וחלקי אלהים לעולם.
°דרכי אנוש אם תפקוד ותדיננו. במעלו, עיניך בו ואיננו. ובמאזני
צדק איך תשקלנו. הן בעון חולל ומעודנו. זכור כי מהבל יצורים
כולם. צור לבבי: °ואם אני מעודי מאד פשעתי. וממך לא בושתי
ולא נכלמתי. הנני לפניך כשה נאלמתי. וממך אליך לעזרה נסתי.
העבר חרפתי אשר יגורתי. וטובך מעולם אל יתעלם. צור: °דל
ממך ירא הרגיעהו. מרדת אל שחת פדעהו. ומחה והעבר עון
בצעהו. כי יתר צדיק מרעהו. ואף כי אלהים חיים ומלך עולם:

מסהאניב חסוס אני שלמה ברבי יהודה גבירול חוק, מחומט

ובכן מה אדם ותדעהו ובן אנוש ותחשבהו:

ה' מה אדם: °אנושים וענושים. בקשים. אמלים ועמלים. במרים.
אף רואיהם יאמרו אים. אולו מים מני ים. אך הבל בני אדם.
ה' מה: °נפלים שפלים נדמו. נודדים הבל יהמו. נצחם וכחם
יתמו. נמשל כבהמות נדמו, נבער כל אדם. ה' מה: °יום יום זדנו
ואשמנו. יחדו בושנו ונכלמנו. °יעצנו רע ותוך יזמנו. יחפשו עולות

תמנו

תמנו. יצר לב האדם. ה' מה: °שוקד גדיש ורגב חובש. שוכן גוש
ורמה לובש. שוה לחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא
האדם. ה' מה: °לקוחים לדבר אתם עוות. לתת להם בתופת
אחוזות. לכודים כצפרים לו חכמו ישכילו זאת. לבות בני אדם.
ה' מה: °מועד ומוכן לקיטור גחל. מתוקן ונסכן לתגרת שחל. מאוס
ימאס חייו בבחל. מתקו לו רגבי נחל. מה יתרון לאדם. ה' מה:
°המונם סגו ישר אין בם. הוות בקרבם ועמל בארבעם. הבין חובם
וחפש קרבם. היוצר יחד לבם. השקיף על בני אדם. ה' מה:
°בבוא קצו סעדהו. באימת בצעו תנערהו. בחרמו מות יגוררהו.
בור כרה ויחפרהו. באשר הוא סוף כל האדם. ה' מה: °רעוף ורצוף.
חליו ועדיו. ראו לשלם נשיו בקשיו. רגבים יבלו שרשו ופריו.
רואיו יאמרו איו. רבה רעה האדם. ה' מה: °במלאת ספקו יצר
יבואנו. בלע חיל ויקיאנו. בדר ישב ועין לא יראנו. בשלום שודד
יבואנו. בקום רשעים יסתר אדם. ה' מה: °יקרו נשחת וקרנו נגדע.
יחידתו משחת בל נפדע. יום אשר אליו יתודע. ישלם אליו
יידע. יודע מחשבות אדם. ה' מה: °יודד בחזיון לילה בחמה וסער.
יסוער כמוץ בסופת יער. יגועש בגעש כישיש כנער. יחד כסיל
ובער. יקשים בני אדם. ה' מה: °הנה אם נחפש ונבדק. הושת
כולו סג נאלח ונחדק. היו יהיה כאבק דק. האנוש מאלוה יצדק.
המלמד אדם. ה' מה: °זורים בנוהו יאהילון. ונכרים באוצרותיו
יגילון. והוא לקברות יובלון. וכאורח נטה ללון. ויחלש ויגוע אדם.
ה' מה: °דל לא יחדל מעון ואשמה. דתו און עצתו חרמה: °דרכו על
נתיבות ערמה. דברי פיו און ומרמה. דברת בני אדם. ה' מה:
°הובר אשמים בצרור נחתמים. הרי כתמים עליו נכתמים. המם
ימם כגחלי רתמים. הנה בהיותו תמים. הבל בני אדם. ה' מה:
°גזור מטיט ועל טיט נסמך. גויו פתאום יתר וימך. גר אנכי
עמך. גם בני אדם. ה' מה: °בתקוף עליו כידור מלך. בכך ישוב
לארצו כהלך. בשובו שם ערום כחלק. בהבל בא ובחושך ילך. במות
האדם. ה' מה: °יעזוב לאחרים רכושו. יצועו רמה וגוש לבושו.
יקר פדיון נפשו. ישוב עמלו בראשו. יום ענות אדם. ה' מה:
°רודף בחייו רוח נשוב. רודה במותו חמת עכשוב. ראו כאפס
ואין חשוב. רוח הולך ולא ישוב. רוח בני אדם. ה' מה: °זמרוב
מצוקיו בחייו ירב. ומותו ערב ויומו עורב. וקצו בקרבו לנפשו
אורב. וילך הלוך וקרב. ורחק ה' את האדם. ה' מה: °לריק
ייגע וידל מאדו. לשוא עמל ויחבל בעודו. לכן לא ישא מאומה
בידו. לא יירד אחריו כבודו. לא יכון אדם. ה' מה: °חדשיו חצץ

שוכן שמי ערץ. °זעוך נועך ונקרץ קרץ: °קמוט נקמט לכלה וחרץ.
זכרו אבד מני ארץ. זה חלק אדם. ה' מה :

פזמון צ"א תמוס גבירול

ה' מה אדם. הלא בשר ודם. ימיו כצל עובר ולא ידע בנודם. פתאום
יבא אידו וישכב וירדם: ה' מה אדם °גו נרפש ונרמס. מלא
תוך ומרמה וגם און וחמס. כציץ נובל יצא וחם השמש ונמס. אם
תפקוד עליו עון הנכמס. אפך וגם קצפך איך ישא ועמס. לכן חמול
וגמול כי אין לאל ידם. פתאום: ה' מה אדם °בטיט יתגולל. בשקר
יתהולל ובשוא יתהלל. הטהור מטמא ויקר מזולל. אם תפקוד עליו
עון יצר מעולל. כמו עשב ייבש וכחציר ימולל. לכן חמול וגמול חסד
ביום אידם. פתאום: ה' מה אדם °יהיר לא נחם. מי חמס ישתה
ולחם רע ילחם. וכים הוא נגרש וכתנור יחם. אם תפקוד עליו חטא
אשר בו יוחם. יספה כחלש עם גבור נלחם. לכן חמול וגמול וכפר
מעבדם. פתאום: ה' מה אדם °רק נתעב ונאלח. כל היום יבגוד ופניו
ברעה ישלח. אם תפקוד עליו יהי נרפס ונדלח. וככגד יבלה וכעשן
נמלח. לכן חמול וגמול וכפר נא וסלח. לשוכני בתי חמר אשר
בעפר יסודם: פתאום: ה' מה אדם °והוא כעץ נקסס. כבוא אמת
בצעו יהי כמו קש מרוסס. ויבכה מאשר שש. יום ירקב כמו סס.
אם תפקוד עליו עונו הנכמס. כמו שבלול יהלוך וכדונג נמסס. לכן
חמול וגמול ואל תדקדק בעדם: פתאום: ה' מה אדם °לבד נדף
כעלה. במאזנים לעלות בהבל יסולה. וככלוב מלא עוף כן מרמה
מלא. אם תפקוד עליו ועל לבך יעלה. כמו עשן יכלה. וכרקב יבלה.
לכן חמול וגמול בחסדך לא בחסדם:

פזמון צ"ב. ע"ס א"ב וחמר מס"ר

יום עירום אעמוד מצדקתי. צדקך מלבושי תנה וכסותי. חובי כי
יענה בי ואשמתי. מה אני מה פשעי מה חטאתי: יום °אלי
תקרא מאדמתי. יום °בו תאסוף רוחי עם גופתי. יום °גשתך לחקור
לפעולתי. יום °דין ממעשי מאד דלותי. °הן אם הרעותי והזכותי.
מה: °ואיך במשקל יעלה הבל נדף. °זכרונו אפר ועשב נשדף.
חציר איך נהדף. וקש איך נרדף. °טהור אם תקרא מוץ קל
נדף. °יענה מה אשיבך הן קלותי. מה: °כבד עון נחם בשובו
שקל. °למול חסדך חטאו מצאו נקל. °נורא איך תעלה במאזני
משקל. °סכל על פשעיו ונתיב קלקל. °ערכני במאזני סכל ופתי.
מה: °צור לנפש תחם. ולבב יחם. °קרב ותלבן זרון כפחם. °שב
הומודה עוזב ונחם. °תרצה כמאמרך ומודה ועווב ירוחם. אמנם
חטאתי וישר העויתי. מה אני:

אשלש

מגן חמוס אני אברהם ה'

אשרש תפלות. החוק למלאות. ואשיב תהלות. לה' מנחה :
 נכונותי הרב. במנחת הערב. ונפשי אקרב. קרבן מנחה :
 ייטב שירי. פרי לבי ליוצרי. מהביא מפרי האדמה מנחה : ° אליו
 אשברה. וחסדו אספרה. ואולי אכפרה. פניו במנחה : ° בתודה
 תסופר. כעס יופר. אשר לא יכופר. בזבח ומנחה : ° ראשית דתו.
 מבלי תעודתו. לא שאל מעדתו. עולה ומנחה : ° הן מיום גלות.
 ארץ צבי לגבולות, נשבתו העולות, ותעבור המנחה : ° מתי אל תבנה.
 ביתך ושם תחנה, אז יביאו בני, ישראל את המנחה : ° אחרוך ינהו.
 וכל יום מומך ירהו, בעת תפלת אליהו, כעבור המנחה :

ככתוב ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם היום
 יודע כי יש אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הרברים
 האלה : ונא' זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת :
 ונא' זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה : ונא' זבח לאלהים
 תודה ושלים לעליון נדריך : ונא' ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : ונא' זבחו
 זבחי צדק וגו' :

תוכחה חמוס אני יצחק בר יהודה גיאת אל"ו.

זבכך ויהי דבר אל יונה בן אמתי : משמעך רהו אנשים ויתמהו,
 אשר לו הים והוא עשהו : ° אל נורא עלילה, דרך לבעלי מעילה.
 הורה למצוא מחילה : ° נוראותיו גלה. להודיע כל פעולה. כי לו
 לבד הגדולה : ° יום להשיב גמולה. לעיר מני עד שתולה.
 נינוה העיר הגדולה. פ"ז : ° יום צוה ציר אמוני. קום וקרא חזיוני.
 כי עלתה רעתם לפני : ° ציר בשובם לנכוח. בן כי ירב סלוח. ויקם
 יונה לברוח : ° חפצו בבוא ים קיים. ונשאו מים דכים. ויהי סער
 גדול בים. פ"ז : ° קראו יורדיו ביניהם. ויטילו כליהם. אל הים
 להקל מעליהם : ° בירכתי ספינה קדם. ולא נתמנה בסודם. וישכב
 וירדם : ° רביו קראו כמדהים. קום קרא לשוכן גבוהים. אולי יתעשת
 האלהים. פ"ז : ° יעצו עצה נכונה. להפיל פור באמונה. ויפול הגורל
 על יונה : ° הן לחזותם בניבו. שאלוהו מה טיבו. מה מלאכתך
 ומאין תבוא : ° ויענמו קשה. שלשה תחת שלשה. אני ירא אשר
 עשה. את הים ואת היבשה. פ"ז : ° דברו בשמעם באזניהם. מפני
 אל נודע להם. הוא בורח כי הגיד להם : ° השיבוהו בלב סוער.
 במה ישתוק מסתער. כי הים הולך וסוער : ° גושו יחד כולכם.
 והטילוני בכליכם. אל הים וישתוק מעליכם. פ"ז : ° יחד המו וחלו.
 וחתרו אולי יועילו. אל היבשה ולא יכולו : ° אז כנכבד כנבזה. צעקו
 לאל נעקם כל חוזה. אל נא נאבדה בנפש האיש הזה : ° תקפו מפה

ומפה

ומפה . טורף נפשו באפו . ויטילוהו אל הים ויעמוד הים מזעפו .
פ"ז : ° אל יודע סתרים . אמנם יראו גברים . וידרו נדרים : ° אז במצולות
מנה . נאור אין לו תמונה . דג גדול לבלוע את יונה : ° וינח במצולות .
במעו דג ואפלות . שלשה ימים ושלשה לילות : °
ובכן ויתפלל יונה אל ה' אלהיו במעי הדגה :

פזמון צ"ג חמוס אני אברהם ג"י
° אמנם כי דברך לדור ודור קיים . בגערתיך ישאו הנהרות דכים .
ואתה מושל בגאות הים : ° נשגב חי לעולם קראתיך ענני .
נקברתי בפי חי תשוב תחייני . מתהומות הארץ תשוב תעלני : °
° ירך שלטת בכל ששת גבולות . ולי נורא עלילה הפלאת גדולות .
שתני בבור תחתיה במחשכים במצולות : ° אני יונה . הנני כיונה .
בלי אבר . במתים הפשי ומה לי עוד סבר . כמו חללים שוכני
קבר : ° באמת מי הקשה אליו וישלם . בברחי שמיני בלב הים
נעלם . במחשכים הושיבני כמתי עולם : ° ראה אור באורך סגרתו
באפלה . ועליו העברת גלי המצולה . וכל משברייך ענית סלה : ° הנני
אות ומופת לכל נבראיך . כלוא ולא אצא בחיל אקראיך . היודע
בחשך פלאיך : ° משמועתי זו יתמהו הנסוגים . מי ראה ושמע
בדרכים נסוגים . קול צעקה משער הדגים : ° גו שבלעו גו הוצא וינפש .
מתיר אסורים קרא נא לו חופש . הושיעני אלהים כי באו מים
עד נפשי : ° יודיע אל עו ישועתה עמו . ואני בקול תודה (עוד) אובחה
לשמו . נדרי לה' אשלם נגדה נא לכל עמו . אמנם :

תוכחה חמוס אברהם עזרא
אימות עלי נפלו . ושעיפי בי . נבהלו . בהעלותי על לבבי . דברי
יונה הנביא : ° אין יש כי אם אתך . ואין לי מנוס בלתיך .
ועדיך כל בשר . יבא אחר מוסר : ° בכ מצב עולמך . וכל שם נמצא
בשמך . ומי יסתר ממך . עו ותושיה עמך : ° רמת מהביע . ואן אסק
ואציע . ועו כבודך במרום . ושאל נגדך ערום : ° הן כאורה כחשכה .
לך והחשך איכה . אומר כי ישופני . ולילה אור בעדני : ° מחשבתי
לו נתכנה . ובאחרית ים אשכנה . הלא גם שם הנך . תאחוני ימינך : °
עליך אשען . ואלריך עיני כעין . עבד אל יד אדוניו . לשאת אליו פניו : °
זכור אני אם מובאי . לאין כמו מוצאי . הנהו . איה חסדיך . השוא
מעשה יריך : ° רבים אם חם אשמי . סלח נא כי מעט ימי . כחמלך
על פעלך . שוב אשוב אליך : ° אבטח על רחמיך . וסר מני זעמך .
ומפשעי לא אירא . כי שם ה' אקרא . פ"ז :

תוכחה חמוס אני משה קטן ואח"כ ע"ס א"ב
° ה' שעה שופכי שיהה . כברים הולכי נכוחה . בתפלת המנחה :
° אל אדון תמים דעים . ענה במנחת שועים . שלשת הרועים :

נותר

מנחה של יום הכפורים

נותר לבדו נביא . אשר קנא למשגבי . אליהו התשבי . ישב רועה
 נאמן . לדין עובדי חמון . מעשה ידו אמן . פ"ז : מזוידים עשו
 תבל . רודפי רוח והבל . אוכלי שולחן איזבל : שוגים רבו לנגדי .
 ומכל אנשי סודי . הן אני נשארתי לבדי : האל אשר מדבריו
 צדק שמעו אמריו . ואם הבעל לכו אחריו . פ"ז : קראו בחוקה
 מדיבים . וראו עובדי עצבים . אשר לו אלהים קרובים : טמאי שם
 שועו . והתגודדו ונפצעו . אזנים להם ולא ישמעו : נוכל היה לשמצה .
 ואוהב ריב ומצה . אומר לעץ הקיצה . פ"ז : אמר נביא לחזות .
 אני גולה רוות . וידעו כי ירך זאת : בוא נא שוכן מעוני .
 לפאר סגולת אמוני . ויעתר לו ה' : גבור טהור עינים . הטח לו
 אזנים . ויענהו באש מן השמים . פ"ז : דלו עם ונקשו . כי עברו
 ונענשו . וחתו ובושו : הודו יחד תמהים . וענו כולם כמהים . ה'
 הוא האלהים : ועטו בדים שמחה . ונתקו עוזבי נכחה . כצאן
 לטבחה . פ"ז : וך הואיל למלל . בעד קודש מתחלל . ועוד אני
 מדבר ומתפלל : חטאתי וחטאת כמהי . דורשו שוכן גבוהי . על הר
 הקודש אלהי : טורף נפשי עלי . וגבראל במשאלי . נוגע אלי .
 פ"ז : יבינני בקרב עמי עתידות הרב . בעת מנחת ערב : כדברך
 נקראתי . להשכילך נמצאתי . יצא דבר ואני באתי : להגיד כי נשמעת .
 ונעשה אשר שאלת . כי איש חמודות אתה . פ"ז : משכיל בשכלו .
 בהיר . בתורת משה זהיר . והוא סופר מהיר : נאם אמרי נועם .
 באף גדול ובוועם . כי לא נבדלו העם : סר וזעף בחילי . ואקרע על
 מעלי . את בגדי ומעילי . פ"ז : עין לצורו דלה . ובקש מנהו מחילה .
 על מעל הגולה : פניתי שח דומם . ומי בלתי לי מקומם . ואשב
 משתומם : צעקתי בצרתי . ולעת ערב בריתי . קמתי מתעניתי . פ"ז :
 קורא בכפורך . ענהו ממדורך . סלחתי כדברך : רציתי מהללך .
 ובל תאמר במשאלך . נפשך מה אעשה לך : שעיתי מעניך .
 ולזמרי לשונך . הנה נשאתי פניך : תופשי מצות איום . התבשרו
 בקול פדיום . חיים כולכם היום . פ"ז :

פזמן צ"ד חמוס משה 5

מזשבי עול עונים מסבול להו . שופכים בתחנונים נפשים רהו .
 הומים מיגונים מאד גבהו . איה ה' אלהי אליהו : שדי
 הונחת ברית איתנים . בוחן שכתת בנים אמונים . ובהם השלחת
 אשי חרונים . איה חסדיך הראשונים . אז נגהו . והיום כהו . איה
 אלהי : הרחיב צרי פה ויתאמר . עד מתי תצפה קץ הנשמר . שכה
 חנות אל ואמר גמר . איה איפה פיך אשר תאמר . שת בשחק
 ופיהו ואמר . לא הוא . איה אלהי : לעם זו פנית בחמלתך . ושמו
 כנית

מנחה של יום הכפורים

כנית סגולתך • ואותו ענית בעברתך • איה קנאתך וגבורותיך •
ומאשר קרהו • עמים תמהו • איה אלוי :

פזמון צ"ה חמוס גאת

מזמקדש הודך • וממשכן כבודך • תהי אונך קשבת לתפלת עבדיך •
יקדמו נא שרידיך • עמך וצאן ירך • רחמיך ה' וחסדיך •
אם °גבה העון ויגדל הפשע • ולא נמצא בקרבי כי אם חמוס ורשע •
זכור נחתם בבריתך כבן תשעים ותשע • ועם שבי פשע • יתאפקו
שרידיך • יקרמו : אם °אשמת נעורי שכבתני למעצבת • והשיקה
בלבבי להבת שלהבת • זכור לי זכות מחצבת • וצדקת המקבת •
הופיעה ממרום להעניק למרודיך • יקרמו : אם °תעינו בארחות ונעקש
מסלולים • וניב סלף בחכנו ויד תרע מפעלים • זכור ברית נעקד
לעולים • ותם יושב אהלים • ובם תצוה במפגיע על קרואי
מועדריך • יקרמו :

פזמון צ"ו חמוס משה ז'

כל מעשה ה' מאד נורא הוא • נעלם ומפעלו יודיעהו • ולשון
נפלאותיו היא תעידהו • כל פעל ה' למענהו : °מה תקוה וסבר •
לשוכן תבל • יעוף בלי אבר • וישוב הבל • כל ימותיו שבר • ולילו
אבל • היצדק מי בקבר • כרקב יבל • ואם יטהר גבר • מעושהו • כל :
°שנות אדם חלומים • ומות פותר • שוכן בית שלומים • וקצו חותר •
בפנים נכלמים • ולב יבתר • בא לדרוש רחמים • ולו יעתר • ובחסדו
כתמים • יכבס בנתר • יום איש יסתר • מרעהו • כל : °הבן מחפיר
ומביש • ישא פניו • ואיך אמריו יגיש • לפני אדוניו • וחטאו לא
ימיש • מעל פניו • ואם ילך כמחריש • יצף רעיוניו • כי על דרכי
איש • שם עינהו • כל : זע מחטאתו • יכפר עוניו • צמא טל סליחתו •
יָרו צמאוניו • ואל בית תפלתו • ינהג בניו • וכפר אדמתו • לעין
כל ועיניו • והראני אותו ואת נהו :

פזמון צ"ז חמוס אברהם

ארחותיך למדני • עמך תמים עד אחיה • ובשפלותי עודדני •
ה' מומית ומחיה : °אכבד כבודה בת תבונה • בידי
לפקדון נתונה • ובדרכי דרך אמונה • לא אמות כי אחיה • ארחותיך :
°בעבור ראש חכמה נקרא • ובידך יה הגבורה • יצרתנו חסד ונברא •
אמרנו בצלו נחיה • ארחותיך : °רבו פשעינו לכותבם • למאור פניו
הציבם • שברנו על מי כי בם • אנחנו נמקים • איך נחיה • ארחותיך :
°הולך בתומו מפעלו • לא לאל כי לא יועילו • ואם יצדק מה יתן
לו • הוא את נפשו יחיה • ארחותיך : °מעין אני הכל בידי • ואפס
אין עומד בסודי • ואין אלהים עמדי • אני אמית ואחיה :

לידך

כצאן תעינו : ומה נבקש ומה נדרוש . ועונות עברו ראש . מאד רבו
עונינו . ואיך נשא פנינו : דלה עמך משחת . מושל רום ותחת . ואם
הקשונו עורף . הסדך אל תרף : הפך חמלתך . לעם דופקי דלתיך .

כי אתה אדונינו . ועליך עינינו . פ"ז : יא אשה קצווא

פומון ק' חתום משה חזק
פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

פומון ק' חתום משה חזק

תפלת נעילה

אשרי . [ובא לציון] וקדיש עד לעילא . ולומר שליח לצור בקול רם כדי

להזכיר לקהל במקום כתבו חתמנו . מה*) אנו מה חיינו :

ועולם לחיבה ולומר . אבות וגבורות . עד מזה המתים :

חמוס אברהם חזק

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו :

אמת בספרך בראת עולמך . בהם תכתוב ותחתום בחותמך . רצה

פליטיך שוקדי אולמך . היום בארבע תפלות לדוממך . מקוים

ישעך ומועד נחומיך . חסדיך (ה) ייחלו כי הסליחה עמך . זעקתם

תעלה לשמי מרומך . קדוש בהקדישם במשרתי שמך :

ולומר כתר . כבודו . ממקומו . אחד וגו' . עד ה' אלהיכם אמת : אתה קדוש . לדור

ודור . ובכן . ובכן . ובכן . ותמלך . קדוש אתה . אתה בחרתנו . מחול

לעונותינו . כשחטאו . דניאל . וליהושלים . אל תעש . תבא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו .

אבל חטאנו . לעינינו עשקו . אבל חטאנו . מה נאמר . מה אננו* . אדיר ונאור . יעלה

ויבא . קדשנו . רצה . ומודים . וחתום . לחיים . ברכת כהנים . שים שלום . ואתם

הרבקים . היום תאמצנו . היום תחתמנו . לחיים . נזכר ונחתם . ולומר קדים מלא :

מגן לרבי אברהם בן עזרא ז"ל

אשר צדק היום בארבעת . תפלות יעתר אל אלוה וירצהו . נדבת

אביו תהי בו פוגעת . וחסדו יסובבהו יבוננהו יצרנהו . יחתם

בספר בטבעת . ימין אל ויבשרהו . כי חתום הוא . אור פניו ישא

ועליו בגעת . עת ערב . ועל מי לא יקום אורהו : בו צדקתו תענה .

ודעת . שמנו תסוד כי ה' מחסהו . רחמיו רבים ולמה יהיה נבעת .

מחטא

מחטא

מחטא

מחטא

מחטא

מחטא

סדר נעילה

נה

מחטא לנגדם כי קטון הוא: °היפקוד על בני רמה ותולעת. ומי
יוכל לעמוד וחשב עם קונוהו: °מי על מרומים צדקתו מודעת. ותחת
כל השמים ישרהו. ביד כל אדם יחתום לדעת. כל אנשי מעשהו:

בכתוב ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: ונא' ולך ה' חסד כי אתה
תשלם לאיש כמעשהו: ונא' פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים:
ונאמר אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:

פזמון ק"א חתום יהודה קטן

ידידיך מאמש חין ותפלה סדרו. ולסליחת חטאתם ממך נפשם
מסרו. ענה אותם ברחמיק אשר מעולם גברו. תזכו לשנים
רבות תענו ותעתרו: °המפליא מפעליו. צור ישראל קדושו. תן לשכיר
כמפעליו. לוא ירים את ראשו. שכר כפור כי אליו. הוא נושא את נפשו.
סלח ליריאים נדברו. כיום אשר שברו. תזכו: °ודל בא להודות
ממהר. על סכלו אשר סכל. אל טובך יהי נוהר. על משתה ועל
מאכל. ובא השמש וטהר. ואחר יאכל. ותשליך עונות גברו.
בעינות תהום ויסכרו. תזכו: °דלנו מחטאה. יושב בשמים. כבוא
השמש קראה. לבאי באש ובמים. לשנה הבאה בירושלים. וזרים
בכם גערו. מארץ ינערו. תזכו: °העתר נא ורצה. לקרוא לעמוסיך.
לך אכול ושתה בדיצה. לחמך ועסיסך. כי כבר רצה. אלהים
מעשיך. ראה חיים אשר שפרו. ומרוב לא יספרו. תזכו: °קרא
°שוב נא לדל מועד. אשרו מצהרים. צאת מחטאים רועד. ומרוע
כפים. כבוא השמש מועד. צאתך ממצרים. חדה כי אותך אשרו.
דברים לפניך כשרו. תזכו:

שומע תפלה. אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים: אשב"ש חתמנו בספר
מוונות ופרנסה. אשב"ש חתמנו למחילה ולסליחה ולכפרה. אשב"ש עשה
עמנו אות לטובה וגו'. ויעבור. קדים מלא. תענו ותעתרו:

תפלת ערבית כמו בחול. אחס חוננתנו. וקדים מלא. ומבדיל על הכוס.
ואס סיס צמולאי טבת אומר סדר קדושה. וקדים מלא:

תם ונשלם חלק שני

בעזרת אל אחד ואין שני.